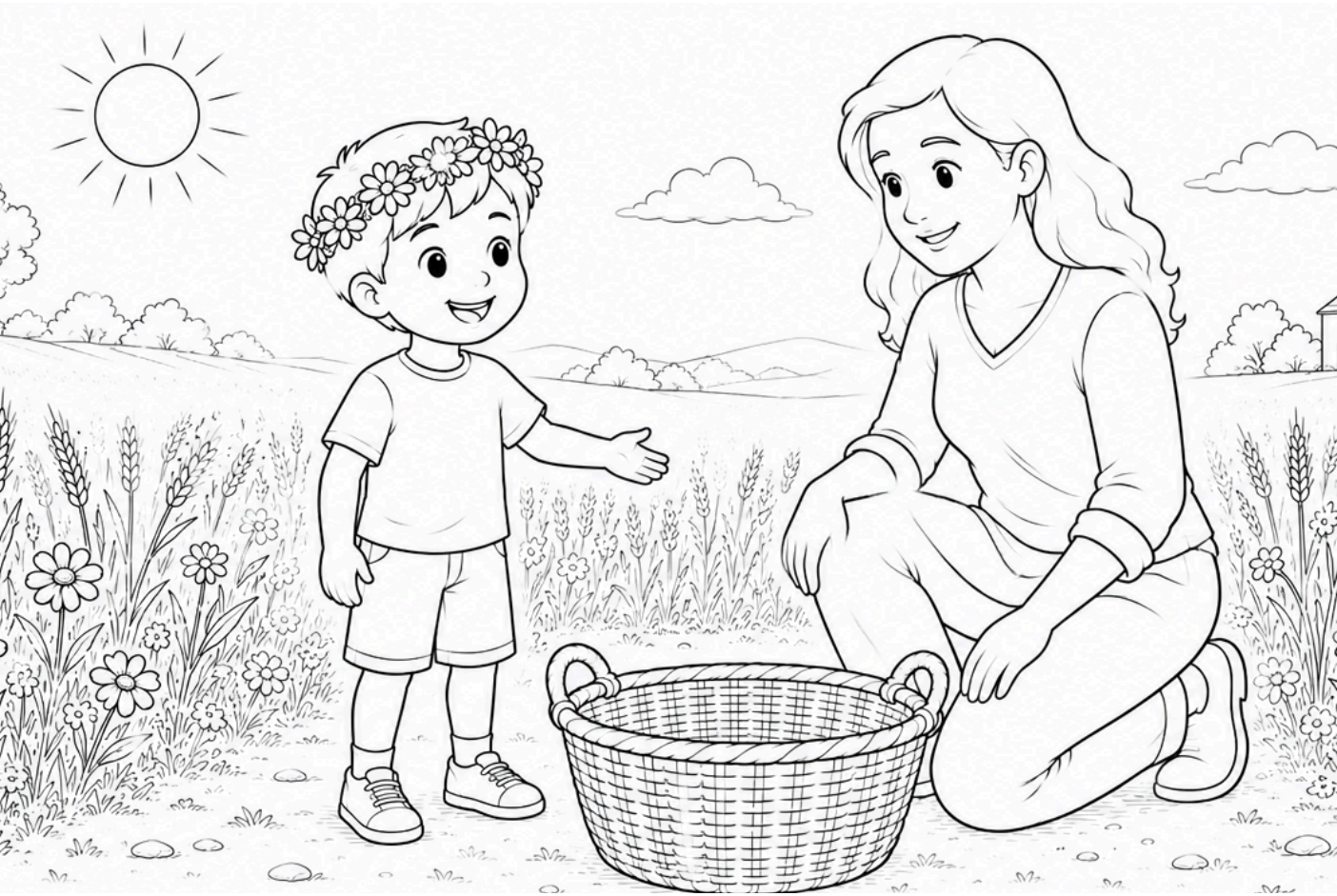

חג של נתינה ואהבה

קראו את הקטע ולאחר מכן גזרו והדביקו את
הפריטים כפי שהם כתובים בטקסט.

בבקר יפה של חג שבועות, נעם קם מקדם. הוא
לבש חולצה לבנה וכתר זר פרחים לראשו. אמא
אמרה: "היום נלך לשדה!" נעם התרגש מאוד.
הוא לקח סל ויצא עם המשפחה.
בשדה הם ראו חטה זהבה ושעורה.
נעם אסף פירות ושם בסל. פתאום ראה נעם
פרח קטן.
הוא אמר: "אני רוצה לתת את הפרח לסבא."
כשחזרו הביתה, נעם נתן לסבא את הפרח.
סבא חיך ואמר: "זה הממתנה הכי יפה!"
נעם שמח ואמר:
"חג שבועות הוא חג של נתינה ואהבה."
חג שמח!

אַרוֹנַחַת חַג הַשְּׁבוּעוֹת

קראו את הקטע ולאחר מכן גזרו והדביקו את
הפריטים כפי שהם כתובים בטקסט.

בערב חג שבועות, המשפחה של נעים
התכוננה לארוחה. אמא פרשה מפה לבנה
על השלחן. אבא הביא פרחים ושם
באגרטל. נעים ואחותה יעל עזרו לסדר
צלחות וכפות. הם שמו גם מפיות לבנות.
על השלחן היו מאכלים טעימים:
גבינה לבנה, פאי גבינה וסלט ירק.
כשהכל היה מוכן, כלם ישבו סביב
השלחן. סבא חייך ואמר: "איזה שלחן
יפה!"
נעים אמר: "אני הכי אוהב עוגת גבינה!"
יעל צחקה ואמרה: "גם אני!"
כלם אכלו, דברו וצחקו יחד והבית התמלא
בשמחה. בסוף אמרו כלם:
"חג שבועות שמח!"

הַטָּנָא שֶׁל גִּילִי

קראו את הקטע ולאחר מכן גזרו והדביקו את
הפריטים כפי שהם כתובים בטקסט.

השמש זרחה בשמים וגילי התעוררה
עם חיוך גדול. היא קראה בשמחה
שהיום חג השבועות.

גילי לבשה שמלה לבנה וחגיגית,
ואמא עזרה לה לניח זר עם פרחים
צבעוניים על הראש.

אבא אמר שעכשו הגיע הזמן להכין את
הטנא.

גילי לקחה סל קטן והתחילה למלא
אותו בכל טוב הארץ.

היא הניחה בסל ענבים מתוקים, תאנה
רכה ושכלי חטה צהבות שקטפה
בשדה.

לבסוף היא הוסיפה גם גבינה לבנה
וטעימה.

גילי היתה מאד מאשרת.

זה היתה חג שבועות שמח ומתק מדבש.

שבועות הוא חג הבכורים

קראו את הקטע ולאחר מכן גזרו והדביקו את הפריטים
כפי שהם כתובים בטקסט.

בכתה ב' המורה יעל למדה על חג
השבועות.

"שבועות הוא חג הבכורים," היא אמרה.
"פעם האכרים הביאו לבית המקדש את
הפרות הראשונים שגדלו בשדה, כדי לומר
תודה."

"אילו פרות?" שאלה נעה.

"ענבים, תאנים, רמונים וזיתים," ענתה
המורה.

אחר כך היא הוסיפה:

"לפי המסורת, בחג השבועות קבלו בני
ישראל את התורה."

הילדים הכינו טנאים מקשטים ושרו שירי
חג.

עכשו הם ידעו: שבועות הוא חג של תודה,
בכורים ותורה.

